

Arbejde, synes jeg ikke, at der kunde være noget i, at de ligesom Embedsmænd, der mister deres Erhverv, fik Ventepenge.

Derefter fortalte det ærede Medlem, at han kendte Minekastere bedre end jeg, og det skal der i og for sig ikke meget til. Jeg har ikke særlig indgaaende Kendskab til dem. Naar det ærede Medlem sagde, at man aldrig blev klog paa det, man ikke først havde kær, bliver jeg aldrig klog paa dem, for min Kærlighed til dem er ikke overvældende. Naar det ærede Medlem beskrev, hvad han havde læst fra Krigstiden om Minekastere, gaar jeg ud fra — jeg risikerer naturligvis igen at blive berigtiget af det ærede Medlem —, at der er forskellige Typer, forskellige Kalibre af Minekastere. Naar det ærede Medlem taler om Kanoner, behøver det jo ikke at være f. Eks. 42 cm's, og saaledes kan der jo ogsaa være Minekastere af forskellig Art. Imidlertid kan det jo være, at naar vi lærer disse Minekastere at kende, viser det sig, at de overhovedet ikke er værd at have med at gøre. Det var anført for mig, at de vilde være et brugbart Vaaben. Jeg nævnte forrige Gang, jeg havde Ordet, at hvis det kunde tilfredsstillende, at Konstablerne var mindre stærkt udrustede, skulde der intet være i Vejen fra min Side. Men der er der et Omraade, hvor jeg erkender, at det ærede Medlem er mig betydelig overlegen, da han synes at have et indgaaende Kendskab til disse Ting.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt, at der kun var 200 Mand inde ad Gangen, men at han havde set paa en Tavle, at der var 440 Mand. Jeg vil bede det ærede Medlem huske paa, i hvilken Forbindelse det blev sagt. Der var blevet fremført, at disse Folk, naar de kom sammen, kunde gaa udenom Ledelsen og gaa paa egen Haand; og saa havde jeg talt om, at de 200 opererede sammen, men i Vordingborg og Haderslev er der ingen Fære for det, der er Tale om: at de skulde optræde som en Enhed. Jeg tror, det ærede Medlem kan være fuldt betrygget. Men der var en hel Bunke Ting der, som det var det ærede Medlem om at gøre at faa draget frem i denne Diskussion. Men det forekommer mig, naar jeg ser, hvad det er for Spørgsmaal, at dette tyder paa, at det ærede Medlem har Lyst til at tale om noget andet i Stedet for det væsentlige.

Det ærede Medlem talte saa om den loyale Gennemførelse af Love og sagde, at jeg havde sagt, at hvis en Folkeafstemning viste Flertal for Militærordningen af 1922, skulde denne selvfølgelig loyalt gennemføres. Loyalt, sagde det ærede Medlem, det

skal den vel lige godt, enten vi faar en Folkeafstemning eller ikke; Lov er Lov og skal holdes. Der er det ærede Medlem igen ude med en Tilsnigelse. Jeg bebudede, at hvis vi ikke naaede et Resultat af Afrustningsforslaget i indeværende Samling, var det min Hensigt i Marts at stille Forslag om midlertidige Nedsættelser: Undladelse af at afholde Efteraarsmanøvrer og af at paa-begynde Opførelsen af nye Kaserner og Beparelser paa andre Maader, for at afvente Resultatet af disse Lovforslag. Det var min Udtalelse, og saa sagde jeg: Men hvis man i Stedet for dette vil sige: Vi tager i Vinter eller til Foraaret en Folkeafstemning om Militærlovene, og hvis der saa ved den skulde vise sig Flertal for Bevarelsen af Ordningen af 1922, vil vi selvfølgelig ikke stille saadanne Ændringsforslag, som vi ellers vilde stille.

Dette Standpunkt forstod det ærede Medlem udmærket; desuagtet holdt han et Foredrag om, hvor nødvendigt det var at være loyal, ogsaa selv om vi ikke fik en Folkeafstemning. Det ærede Medlem er saa misfornøjet med, at man ikke vil svare ham; men han frister ikke særlig stærkt dertil, naar han anvender den Form for Diskussion, som han her har valgt.

Det ærede Medlem Hr. Blang meddelte, at han var imod Afrustningsforslagene. Det kunde man jo vide i Forvejen, uden at det ærede Medlem havde haft nødig at staa op og fortælle det. Men naar han motiverer det paa den Maade, at han siger: Naar du ser din Hustru, din Datter blive skændet, vil du saa ikke værge hende? — saa har det ærede Medlem stillet et Spørgsmaal op, der intet har med Virkeligheden at gøre. Hvis vi her i Danmark opretholder en Militærordning, med Hensyn til hvilken vi paa Forhaand ved, at vi i en given alvorlig Situation intet magter, men hvor vi følger de Konservatives Anvisning og selv paalægger os en Pligt til at afslaa en Neutralitetskrænkelse med Magt, saa vil der i Danmark komme Situationer, som der kom i Belgien, og som der kommer i de Lande, hvor Krigen hærger, Situationer, hvor Kvinder og Børn skændes. Men i Luxembourg, det Land, som man nu siger, vi skal være saa varssomme med at tale om, der skete der intet af den Slags, før der havde man intet Militær. Derfor er det en ganske falsk og misvisende Fremstilling at sige, at vi ved at afruste roligt vil se paa, at Kvinder og Børn skændes her i Landet. Det er jo ganske misvisende, ganske i Strid med de faktiske Forhold.

Jeg kan ikke sige andet end, at de Ud-